

[Duetoft]

ge. Det er dem, man vil ramme ved ikke at give mulighed for at reklamere eller pålægge det at gøre det nogle voldsomme udgifter.

Jeg synes, hr. Glønborg, at den sociale garant har svigtet lidt i denne sag. Men det er måske bedre at være grøn end at være social.

Glønborg (KRF):

Først vil jeg da gerne takke for de pæne ord, der er sagt om intentionerne i vores forslag.

Bortset fra Fremskridtspartiet og Centrum-Demokraterne har alle partier jo udtrykt en vis sympati for tanken, og derfor vil jeg egentlig godt starte med at henvende mig til ordførerne for netop disse to næsten identiske partier for lige at rette nogle helt klare og tydelige misforståelser hos både hr. Ernst B. Schmidt og hr. Duetoft.

Hr. Ernst B. Schmidt siger, at vi vil lægge afgift på reklametryksager. Det er en sjusket gennemlæsning af vort forslag, når man siger sådan noget sludder. Forslaget indebærer ikke en generel afgift på reklametryksager. Det indebærer en generel afgift på unødvendigt uddelte ressourcespildstryksager, nemlig dem, man bare deler ud i flæng uden at spekulere på, om folk vil have dem eller bruge dem. Det er masseomdelte reklametryksager.

Vi afskriver ikke på nogen som helst måde muligheden for, at man kan lave grundige, oplysende, informerende reklametryksager og give dem til alle dem, der gerne vil have dem, fordi de vil bruge dem til noget. Det er totalt afgiftsfrit efter vores forslag.

Og så taler hr. Ernst B. Schmidt om anslag mod retten til at sende reklamer ud. Jamen der er stadig væk ret for hvem som helst til at sende hvad som helst ud. Der er ikke noget som helst forbud imod at sende ud, men det koster noget, hvis man bare deler ud i flæng. Og så bliver det selvfølgelig forbudt direkte at påtvinge mennesker, som har tilkendegivet, at de ikke vil have dem, reklametryksager.

Jeg må nok sige, at jeg er skuffet, men efterhånden ikke overrasket over hr. Duetofts populistiske måde at tage stilling til et seriøst forslag på. At snakke om informationsmonopol og psykiaterhenvendelser og om, at det er asocialt – jeg forstår ikke, at hr. Duetoft kan få sig selv til at komme med sådan en gang vås i forbindelse med dette her. Det har jo intet med det foreliggende forslag at gøre. Der er overhovedet ik-

ke tale om at stille sig til dommer over, hvem der må sende ud.

Kun på ét punkt synes jeg hr. Duetoft sagde noget fornuftigt. Det var, at måske kunne det her føre til, at nogle flere reklamer blev overført til tv-mediet og for øvrigt også til radiomediet. Og så må vi da sige, at ud fra en miljømæssig betragtning – og dette er først og fremmest et miljømæssigt forslag – er det da bare i orden; det er netop udmærket. Så bliver det en sidegevinst, at vi får den form for reklamer, som netop ikke giver miljøsvineri, frem for alle de papirreklamer, og det vil jeg ikke have noget som helst at indvende imod. Så der er måske et enkelt punkt, hvor vi kan blive en lille smule enige.

Jeg vil gerne have lov til uforbeholdent og uden ekstra bemærkninger at sige Socialdemokratiet hjertelig tak for det klare løfte om et samarbejde og den tilslutning, vi har fået. Jeg håber, vi kan få noget ud af det.

Til ministeren og regeringspartiernes ordførere og et par stykker mere vil jeg gerne sige, at jeg stadig væk ikke har fået noget som helst konkret om, hvori de administrative besværligheder ved vores afgiftsforslag ligger. Det er slynget ud den ene gang efter den anden heroppefra, at det er bureaukratisk, og at det strider imod princippet om, at vi skal afbureaukratisere og forenkle osv.

Jeg skal – ikke her i dag, men det kan jeg jo så gøre i udvalget – forklare meget enkelt, klart og tydeligt, hvordan man får denne afgift ind. Der er netop ikke tale om at opkræve en afgift, for når vi skal opkræve afgifter, så begynder besværlighederne at komme, så er der et væsen, der skal ud at finde ud af, hvem der skal betale. Nej, her er tale om at indkassere en afgift.

Jeg havde nær sagt – undskyld mig udtrykket – at fidusen i det her ganske enkelt er, at den lovbestemmelse, vi skriver, omfatter retten til at dele ud eller forbudet imod at dele ud. Enhver, som vil gå ind på det område, får besværet med at beslutte sig til, om man nu vil trykke så og så meget til masseuddeling eller man vil trykke så og så meget til uddeling til dem, der gerne vil have det, altså om man vil lave bestilt uddeling eller ta' selv-uddeling.

Men myndighederne har ikke noget som helst besvær med det her, for det eneste, myndighederne skal gøre, er at udlevere et blanket-sæt og lige skrive op, hvem der har fået det med det nummer på. Og den dag reklametryksagen,